

enrum eller i fællesskab. De dømte skal dog så vidt muligt have ophold i enrum om natten.

Efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1, 1. pkt., udstås straf i almindelighed i fællesskab. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, bestemme, at den indsatte midlertidigt skal have ophold i enrum, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt.

Nærmere regler om udelukkelse fra fællesskab (anbringelse i enrum) er i medfør af fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 3. pkt., fastsat i Justitsministeriets cirkulære nr. 164 af 14. september 1978 med senere ændringer om adgangen til at anbringe indsatte i enrum (enrumscirkulæret).

Efter enrumscirkulærets § 2, stk. 2, kan anbringelse i enrum, som den indsatte ikke selv har anmodet om, kun finde sted, når det findes nødvendigt for at forebygge (1) undvigelse eller (2) voldsom adfærd eller (3) er påkrævet for at hindre fortsat strafbar adfærd, herunder brug af euforiserende stoffer, (4) når den indsatte udviser en sådan grov eller gentagen utilladelig adfærd, som gør fortsat ophold i fællesskab åbenbart uforsvarlig, (5) når den indsatte modsætter sig foranstaltninger, der er nødvendige af sikkerhedshensyn eller (6) påkrævet for at gennemføre en almindelig sundhedskontrol eller forebygge smittefare, (7) når den indsatte nægter at påtage sig beskæftigelse i institutionen efter dennes bestemmelse, eller (8) når det på baggrund af konkrete omstændigheder findes nødvendigt i tilfælde, hvor den indsatte skal afgive urinprøve.

Hvis der på grundlag af de foreliggende oplysninger eller under hensyn til den udviste adfærd er begrundet formodning om, at den indsatte opfylder betingelserne for anbringelse i enrum eller for overførsel til lukket anstalt, kan der, mens sagens omstændigheder søges klarlagt, ske foreløbig anbringelse i enrum, indtil beslutning om sådan anbringelse kan træffes. Den indsatte skal snarest muligt orienteres om begrundelsen for den foreløbige anbringelse og have lejlighed til at udtale sig, jf. i det hele § 2, stk. 3-4.

§ 3 indeholder nærmere regler om fremgangsmåden ved beslutning om enrumsanbringelse. Herefter afgør institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, om bestemmelse om anbringelse i enrum kan træffes på grundlag af de foreliggende indberetninger, eller om det af hensyn til klarlæggelse af sagens omstændigheder er påkrævet at indhente yderligere indberetninger eller foretage afhøring af personale eller indsatte.

Enrumsanbringelse efter § 2, stk. 2, forudsætter, at den indsatte i fornødent omfang er gjort bekendt med de foreliggende indberetninger og eventuelle afhørin-

ger samt har haft lejlighed til at udtale sig. Den indsatte skal endvidere altid gøres bekendt med begrundelsen for enrumsanbringelsen. Alle afhøringer skal overværes af en af institutionens funktionærer, og der skal gøres notat om beslutningen om enrumsanbringelse, som skal indeholde en gengivelse af det indberettede og eventuelle forklaringer. Den afhørte skal have lejlighed til at godkende gengivelsen af sin forklaring, og det skal anføres, om godkendelse er sket. Notatet skal endvidere indeholde en udførlig begrundelse for, at anbringelsen er anset for påkrævet. Endelig skal den indsatte have udleveret en udskrift af notatet. Oplysninger heri kan dog udelades i det omfang, hensynet til institutionens sikkerhed eller enkeltpersoner klart tilsiger det.

Enrumsanbringelse skal i de tilfælde, der omfattes af § 2, stk. 2, nr. 5 og 6, bringes til ophør, når den indsatte ikke længere modsætter sig de påkrævede foranstaltninger. Den pågældende skal jævnligt opfordres hertil, jf. § 4, stk. 2.

Enrumsanbringelse efter § 2, stk. 2, nr. 8, bringes til ophør, når den indsatte har afgivet urinprøve, dog senest 3 timer efter iværksættelsen, jf. § 4, stk. 3, og enrumsanbringelse i medfør af § 2, stk. 2, nr. 7, bringes til ophør, når den indsatte på ny påtager sig beskæftigelse efter institutionens bestemmelse. Den indsatte skal også jævnligt opfordres hertil, jf. § 4, stk. 4.

I øvrigt træffes bestemmelse om anbringelsens ophør af institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, når anbringelsen ikke længere er påkrævet. Spørgsmålet om anbringelsens ophør skal tages op til overvejelse, hver gang der er forløbet 1 uge siden iværksættelsen eller sidste beslutning om opretholdelse af anbringelsen, jf. i det hele § 4, stk. 5-6.

Om gennemførelsen af enrumsanbringelse er det i § 5 fastsat, at enrumsanbragte isoleres i opholdsrum på særlig afdeling eller i eget opholdsrum. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan godkende, at åbne anstalter kan anvende opholdsrum i nærliggende arresthus. Under sådant ophold finder reglerne om udstæelse af frihedsstraf i anstalt anvendelse.

Ved enrumsanbringelse har den indsatte adgang til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod. Enrumsanbragte i henhold til § 2, stk. 2, nr. 7, har endvidere adgang til deltagelse i gudstjeneste i institutionen, medmindre sikkerhedshensyn taler derimod. Enrumsanbragte skal anvises beskæftigelse, som kan udføres i enrum, medmindre anbringelsen er sket i henhold til § 2, stk. 2, nr. 7, eller ganske særlige omstændigheder taler derimod. Den indsatte er i øvrigt ikke undergivet andre begrænsninger end dem, der følger